

det ærede Udvalg, at jeg er bleven noget betænkelig ved § 20, første Stykke, og ønsker at konferere nærmere med det ærede Udvalg herom mellem 2den og 3die Behandling. Det er nemlig blevet noget tvivlsomt for mig ved nærmere Overveelse og Underjøgelse, om det ogsaa gaar an at lade Forholdet være ordnet saaledes, at Tilskudet fra det Offentlige skal føees til Indtægt paa det den forudgaaende 31te December afsluttede Regnskab. Det vil jo medføre en meget stor Udsættelse af Regnskabsafslættelsen, og jeg er derfor bange for, at man maa komme til at forandre denne Regel, men det er jo Noget, som vi kunne komme til at tage under nærmere Overveelse.

Schlegel: Det er kun en enkelt lille Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gøre. Den høitærede Minister mente, at Bestemmelsen om, hvorledes der skal forholdes med Sygekassemedlemmerne, naar deres Tid er udløben med Hensyn til Sygekassehjælpen, ikke hører hjemme under denne Lov. Men jeg tilstaar, at jeg ikke kan forstaa denne Betragtning. Jeg mener, at en Sygekasselov ikke blot skal sige, hvilken Hjælp Medlemmerne skulle have, men ogsaa hvor længe de skulle have denne Hjælp, og derfor synes jeg selvfølgelig ikke om, at en Sygekasselov siger til dem, der ere syge: Du skal have Hjælp saa og saa længe, og naar den Tid er omme, saa slaa vi en Streg, saa bliver der et tomt Rum, hvori du kan dratte ud, saa have vi ikke mere at gøre med dig. Mig forekommer det ikke, at en Sygekasselov indeholder en fuldkommen Organisation, naar den ikke bestemmer, hvorledes Medlemmet skal behandles, saalænge han er syg, og hvor længe Hjælpen skal være. Løben bliver en Bygning uden Tag, et Legeme uden Hoved og Hale, hvis det ikke kommer til at staa i den, den bliver for mig en ufuldkommen og slet Lov, saalænge det ikke er bestemt.

Indenrigsministeren (Sungerslev): Maa jeg bemærke, at naar jeg har sagt, at en sliq Bestemmelse ikke hører hjemme her, ligger det deri, at jeg vel erkjender, at det skal bestemmes her, hvad og hvor længe den Vedkommende skal have Hjælp af en Sygekasse. Men i min Udtalelse ligger ikke, at jeg ikke skulde have erkjendt — det har jeg ogsaa praktist gjort — at dette Lovforslag og dets Bestemmelse om Hjælp af Sygekasser kunne trænge til et Supplement. Men dette Supplement behøver jo ikke at staa paa

en Sygekasselov, det kan jo staa i et Lovforslag, hvor det multavis hører bedre hjemme end paa dette Forslag om Sygekasser.

Ordføreren (Boos): Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre lige overfor den ærede 3die Landskingsmand for 2den Kreds (Schlegel). Vi blive jo ikke enige om, hvad der naturligt hører under en Lov om anerkjendte Sygekasser. Jeg kunde godt have forstaaet hans Standpunkt, naar der var Tale om en Lov om fattige Sygges Behandling i det Hele, men naar der er Tale om en Sygekasselov, forekommer det mig og Flertallet, at Udgangspunktet maa være, hvad Sygekasserne som saadanne skulle hde, og at Grændsen for hvad der skal tages med i Løben, maa bestemmes derefter. Men i det ene af Mindretallets Forslag er der Tale om Udgifter af Kommunerne og ikke af Sygekasserne, og i det sidste Forslag tales der heller ikke om Sygehjælp af Sygekasserne, men om Alderdomshjælp af Statskassen, og det kunne vi ikke finde ligger indenfor Rammen. Derfor have vi med Villie holdt os udenfor Realitetsspørgsmaalet, fordi det ikke kunde behandles i denne Lov. Det ærede Medlems eget udførlige Foredrag om de forskjellige Veie og Maader, hvorpaa man kunde løse Alderdomsforsørgelsesspørgsmaalet, viser, forekommer det mig, ogsaa bedst, at det er berettiget at holde det borte fra denne Lovs Drøftelse, thi det har hverken foreligget for Thinget i det Hele eller for Udvalget, under dette Forslags Behandling at drøfte hele Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse. Hvis det ærede Medlems Forslag i saa Henseende skal være en Løsning af Alderdomsforsørgelsesspørgsmaalet, forudsætter det en Afgjørelse af Spørgsmaalet om de forskjellige Veie, men kan gaa i denne Retning, men det har ikke og har heller ikke kunnet foreligge fuldstændig til Drøftelse, og det forekommer mig, at det maa være tilstrækkelig Grund for Thinget til ikke her at komme ind paa det. — Jeg skal med Hensyn til det ærede Mindretal, der har stillet Forslaget under Nr. 18 ganske vist erkjende, at man ikke skal gaa ud fra den Forudsætning, at Alle, der gaa ind i en Sygekasse, er lige ved at falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, paa ingen Maade; men det er dog ganske vist, at Forslaget er at hjælpe i det Mindste Noget, som ere i den Situation, saa at de kunne undgaa det offentlige Fattigvæsen. Ligeoverfor disse forekommer